

APOLOJETYK (1) *sb m*

L sg apolojetyku.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Pismo polemiczne zawierające czyjś albo czegoś obronę [apologeticus liber, in quo responsio et excusatio continetur Murm 189, apologeticus WerGość 264; obrona słowna – apologeticus, apologeticum Cn]: Tertulian mowi [w obronie chrześcijan] (marg) w Apoloyetiku XXIX kapitu. (-) RejPos 94.

Cf **APOLOGIJA**

KK